

BIRŽELIO 1-OJI - TĖVO DIENA

Jonas DRAZDAUSKAS

LAIŠKAS

*Rašau aš tau, tėveli: "Labas vakaras".
Gal bus klaidų. Bet suprasi mane.
Tavęs aš laukiau visą visą vasarą,
Tave dažnai dažnai matau sapne.*

*Aš nežinau, tėveli, tavo adreso,
Bet laišką tau atneš laiškanesys.
Tik nuo tavęs laiškučio vis neatneša,
Nors žada žada... štai jau metai trys.*

*Vaikai meluoja ir dar tyčia erzina,
Kad pas mane tėvelis nebegrįš.
Juk tu žadėjai vest mane prie ežero,
Kur plaukioja auksinis ešeris.*

*Juk tu žadėjai man parnešti katiną
Didžiulį, kad vos lįstų pro duris...
Tėveli, viską viską aš dar atmenu
Ir mamą raminu: sugrįš, sugrįš.*

*Tad atvažiuok, tėveli. Baigias vasara.
Man laikas gulti. Už langų naktis,
Aš neverkiu, tėveli, ašaros
Taip įkyriai man lenda į akis.*

Kiek daug gerų žodžių aš norėčiau Tau pasakyti. Šiame laiške ketinu paaiškinti, kaip ir kodėl Tave gerbiu ir noriu sekti Tavo pėdomis.

Bet tai nereiškia, kad man rūpi būti inžiniere kaip ir Tu. Aš tik noriu elgtis kaip Tu, galvoti kaip Tu, būti dora, mylinti ir užjaučianti kaip Tu. Tu padedi, kai man sunku. Atsimenu, kai buvau maža, Tu susirgai gelta ir Tave norėjo išvežti į ligoninę. Aš taip verkiau, nes galvojau, kad Tu jau nebegrįši. Nusiraminau tik tada, kai pamačiau Tavo pageltusį veidą ligoninės lange. Kai Tu nusišypsėjai ir pamojai man, supratau, kad niekada nepaliksi manęs.

Dabar, kai Tu sveikas, kai išvažiuoji toli, aš, Tavęs pasiilgusi, lyg ir pasidarau švelnesnė, ge-

resnė, o žiūrėk, sugrįžti, pasisveikinam, padėkoju už lauktuves ir vėl tarsi kempine drėgmę sutraukiu visą šilumą, gerumą ir ilgėsį į širdies gilumą. Aš dar negaliu suprasti, kas čia per burtai! Kodėl

MIELAS TĖVELI!

šiuurkštesnis žodis nejstringa gerklėj kaip ašaka? Kodėl mano gerumas, ilgėsysis, dėkingumas ir kiti geri jausmai bei žodžiai dažniausiai taip ir lieka paslėpti viduj, neištarti, nepasakyti?

Tavo dėka daug keliavau, pažiūrėjau, kaip žmonės gyvena kitur. Tai buvo įsimintinos pamokos. Daug ką suvokiau, išmokau, pažinau.

Nuoširdus ačiū už tai.

Man miela ir malonu, kad nesi girtuoklis, neveidmainiauji ir nemeluoji, kad myli mane, mano brolius ir seseris, atleidi mums už išdaigas, nerodai pykčio kitiems. Aš visada įsimenu Tavo pamokymus ir pagyrimus, stengiuosi neapvilti Tavęs.

Pasak rašytojo Kazio Sajos, gerumas - ilgai dygstanti sėkla. Kartais neužtenka gyvenimo, kad sulauktum jo vaisių. Bet man labai norėtųsi, jog Tu, Tėveli, žinotum, kad Tavo pasėtas gėris jau sudygo ir sulapojo. Pažadu, kad Tau ilgai laukti vaisių nereikės.

Milda RIDIKAITĖ
Kupiškio P. Matulionio
vidurinės mokyklos
VIII a klasės mokinė

Jūra AUKŠTAITĖ

PAILSĖK...

*Pavargai, Tėveli. Gal prisėskim,
Po sena, šakota obelīm...
Eiklų žirgą - atmintį paleiskim,
Tegu skuba šuoliais vis tolyn.*

*Tepailsi pavargusios rankos -
Pažiūrėk - jau užaugo vaikai.
Kvepia vasara gimtosios lankos,
Suarti ir apsėti laukai.*

*Į sapnus jaunystės mėnesienų,
Kur skambėjo giria nuo dainų...
Atsišaukia takelis kiekvienas,
Šiluma motinėls delnų.*

*Ilgai gyvenki, mylėk ir lauki -
Skolingi liekam amžinai.
Širdim pajuntame, kai šaukia
Tie jaukūs ir šilti namai.*

SAVIVALDA

Antrajame rajono valdybos posėdyje

Gegužės 27 d., antradienį, įvyko rajono valdybos antrasis posėdis. Apsvarstyta 19 klausimų.

Vyriausybės nutarimu mūsų rajonui biudžetinių įstaigų skoloms už šilumą, elektros energiją, mitybą ir medikamentus padengti, kurios sudarė iki šių metų sausio 1 d., skirta 520 tūkst. litų. Valdyba nusprendė šią sumą paskirstyti visoms biudžetinėms įstaigoms pagal faktiškai turimas skolas.

Patvirtinta iš rajono biudžeto lėšų išlaikomų įstaigų vadovų darbo apmokėjimo ir skatinimo tvarka. Rajono savivaldybės urbanistikos ir ekologijos skyriaus vedėjas V. Buzas kartu su UAB "Kupiškio komunalininkas" atsakingais darbuotojais įpareigoti iki šių metų liepos 1 d. parengti naujų galimų kapaviečių senosiose civilinėse miesto kapinėse išdėstymo schemą. Jeigu bus nustatyta, kad vietos naujoms kapavietėms nebėra, tai šias kapines reikės iš dalies uždaryti, paliekant teisę laidoti tik šeimų kapavietėse.

Valdyba nusprendė nusteigti savarankiškos šilumos gamybos bei realizavimo įmonės. Nutarta prašyti AB "Lietuvos energija", kad iki šių metų liepos 1 d. perimtų Šepetos gyvenvietės katilinę. Rajono tarybai bus pasiūlyta sudaryti katilinių reorganizacijos komisiją.

Nuspręsta nuo gegužės 28 d.

šiek tiek pakeisti šiuos priemiesčio autobusų maršrutus: Kupiškis - Lukonys - Subačius iš miesto autobusų stoties darbo dienomis išvyks 18.10 val., šeštadieniais - 7.30 ir 12.00 val., sekmadieniais - 9.50 ir 14.00 val. Kupiškis - Pandėlys per Virbališkius ir Laukminiškius kursuos penktadieniais 18.15 ir 6.45 val.

Valdyba priėmė sprendimą siūlyti rajono tarybai prie rajono centrinės ligoninės priskirti greitosios medicinos pagalbos tarnybą, kuri iki šiol priklausė pirminės asmens sveikatos priežiūros centrui. Pasak valdybos nario R. Lapkos, šis pertvarkymas būtų racionalus, nes daugiausia (apie 80 proc.) aptarnauja stacionaro pacientus.

Iš paminklotvarkai skirtų lėšų 3068 litus nutarta skirti L. Stukos-Gucevičiaus obelisko Migonyse remontui. Sudėtingesnius šio paminklo remonto darbus atliks dailininkas - restauratorius H. Orakauskas.

Rajono valdyba leido Kupiškio miškų urėdijai pertvarkyti į negyvenamas patalpas atlaisvintą vieno kambario butą Kupiškyje (P. Matulionio 18a-2) ir panaudoti jį profesoriaus Povilo Matulionio memorialinio muziejaus patalpoms išplėsti. Šis butas buvo įrengtas profesoriui priklausiusiame pastate.

"Atgailos" Inf.

Paskirti keturi seniūnai

Gegužės 28 d. rajono mero L. Apšegos potvarkiu paskirti keturi seniūnai. Subačiaus ir Šimonių seniūnijoms vadovaus tie patys pareigūnai - Vilija Sabalienė ir Dainius Barauskas. Kupiškio seniūnu paskirtas Antanas Odinas, iki šiol dirbęs akcinėje bendrovėje "Kupiškio sta-

tyba". Alizavos seniūnu dirbs Virginijus Koncevičius, pastaruoju metu buvęs Bakšėnų žemės ūkio bendrovės vadovu, gyvenantis Salamiestyje. Šiai seniūnijai vadovavęs Juozas Vilčinskis pasiprašė pats būti atleistas iš seniūno pareigų.

"Atgailos" Inf.

Skelbiamas konkursas Noriūnų seniūnijos globos ir rūpybos inspektoriaus pareigoms eiti.

Reikalingas sąžiningas, pakantus, turintis bendravimo su žmonėmis patirtį darbuotojas.
Kreiptis į rajono savivaldybės ekonomikos ir komunalinio ūkio skyrių (14 kab., Vytauto 2, Kupiškis) iki birželio 10 d., tel. 51-328.

ATMINTIS

TRUMPA ALGIMANTO PARTIZANŲ APYGARDOS ISTORIJA

1945 m. pavasarį, susirinkę miške netoli Troškūnų, partizanai įkūrė rinktinę, kurią pavadino Šarūno vardu. Ji buvo pavaldi Vytauto apygardai. Pirmuoju rinktinės vadu buvo paskirtas jos organizatorius vietinis gyventojas Antanas Slučka - Šarūnas, gimęs 1917 m. Troškūnuose. Studijavo Vilniaus universitete mediciną, buvo tarnavęs Lietuvos kariuomenėje, turėjo viršilos laipsnį. Buvo karštas patriotas, P. Plechavičiaus Vietinės rinktinės savanoris. Partizanauti išėjo 1944 m. Ne kartą kovos lauke buvo sužeistas, nes buvo labai drąsus. Daug rašė į pagrindinę spaudą, pats operuodavo sužeistuosius kovos draugus. A. Slučkos - Šarūno pavaduotojai (kūrėjai) - aviacijos leitenantas Vacys Girdėnas - Lakū-

nas, aviacijos pulko leitenantas Alfonsas Palavenis - Skirmantas, kilęs iš Šiaulių apskrities, atsargos leitenantas gydytojas chirurgas Malinauskas - Margis, kilęs iš Kavarsko valsčiaus Pilipėnų kaimo, puskarininkis Augustas Paplovas - Ažuolas ir biržietis Jonas Stanevičius - Dėdė.

Vytauto apygarda buvo pati didžiausia Šiaurės Rytų Lietuvos srityje. Į ją įėjo net 6 apskričių partizanai: Utenos, Rokiškio, Kupiškio, Zarasų, Švenčionių ir Baltarusijos SSR Svyrių apskrities. Kovotojų skaičius siekė 900.

Trumpa Algimanto partizanų apygardos istorija

• Atkelta iš 1 psl. •

Todėl 1947 m. gegužės 1 d. įvykusiame Šiaurės Rytų Lietuvos srities vadų sąskrydyje, kurio penkiasdešimtmetis buvo neseniai paminėtas, Vytauto apygardą nutarta sumažinti, įkuriant naują - Algimanto apygardą. Tuo buvo siekiama pagerinti vadovavimą, nes daugelis atskirų partizanų kuopų, nors formaliai priklausė Vytauto apygardai, tačiau praktiškai veikė savarankiškai ir beveik neturėjo ryšių su apygardos štabu. Į naujai sukurta apygardą įėjo Šarūno rinktinės partizanų daliniai, veikę Troškūnų, Viešintų, Šimonių, Subačiaus, Kupiškio, Skapiškio, Kavarsko, Anykščių, Svėdasų, Kamajų apylinkėse. Netrukus į šią apygardą dar buvo įtrauktos Žaliosios ir kunigaikščio Margio rinktinės. Šarūno rinktinės kovotojai veikė Kupiškio ir Anykščių apskrityse, Žaliosios

rinktinės - Panevėžio apskrityje, o kunigaikščio Margio - Rokiškio apskrityje. Nuo 1947 m. iki 1949 m. pabaigos Algimanto apygarda buvo Lietuvos partizanų Aukštaitijoje centru.

Šarūno rinktinės vadas Antanas Slučka - Šarūnas tapo pirmuoju Algimanto apygardos vadu. Jam žuvus, apygardai vadovavo Antanas Starkus - Montė, buvęs Vermachto puskarininkis, kilęs iš Šimonių valsčiaus Zubiškių kaimo. Jis susisprogdino enkavedistų apsuptame Algimanto apygardos štabo bunkeryje Šimonių girioje prie Priepado ežero, palaidotas Adomynės kapinėse. Vėliau laikinai vado pareigas ėjo Povilas Tunkevičius - Kastantas, kilęs iš Troškūnų valsčiaus Stukonių kaimo. Jis žuvo susidūrimu su okupantų kareiviais Viešintų apylinkės Margavonių kaime.

Nelygioje kovoje krito ne tik apy-

gardos vadai, bet ir visi Algimanto apygardos štabo pareigūnai. Nepaįsklaintais duomenimis, per visą pasipriešinimo laikotarpį Algimanto apygardoje žuvo daugiau kaip 1000 partizanų. Tarp jų buvo viena žymiausių Lietuvos poečių Diana Glemžaitė, šios apygardos partizanų dainius, buvęs Niūronių kaimo pradinės mokyklos mokytojas, poetas Jurgis Urbonas - Lakštutis, gydytojas Antanas Palavenis - Skirmantas, Lietuvos kariuomenės karininkai Vacys Girdėnas - Lakūnas, Juozas Kemeklis - Rokas, Antanas Linkevičius - Margis bei kiti broliai ir sesės, paaukoję Tėvynei visa, kas brangiausia - savo gyvybę ir jaunystę.

Kitame "Atgalvos" numeryje pradėsime spausdinti Algimanto apygardos buvusio Kupiškio valsčiaus partizanų sąrašus.

Vaclovas MIKUČIONIS

Nuotraukoje: Algimanto apygardos Pašepėčio būrio partizanai.

Kai prasidėjo Atgimimas, kai daiktus pradėta vadinti tikraisiais jų vardais, spaudoje ir žmonių pokalbiuose atsirado naujas žodis - mankurtas. Ką gi jis reiškia? Jeigu tave pavadins mankurtu, reikia džiaugtis ar pykti?

Pasiklausykime legendos iš Čingizo Aitmatovo knygos "Ilgą kaip šimtmečiai diena".

Senų senovėje Vidurinės Azijos tautelė žuanžuanai nepaprastai žiauriai elgdavosi su belaisvėn paimtais kariais. Laimingi būdavo tie, kuriuos parduodavo į kaimynines šalis, nes parduotas vergas dar galėjo pabėgti. Siaubingas likimas laukdavo tų, kuriuos žuanžuanai pasilikdavo pas save. Jie belaisvius paversdavo vergais mankurtais. Nelaimingajam nuskusdavo galvą, paskui papjaudavo kupranugarį ir jo odą, supjaustę gabalais, užmaudavo ant belaisvių galvų. Oda džūdavo, spausdavo galvą, atsirasdavo baisūs galvos skausmai.

Kad nesigirdėtų nelaimingųjų klyksmo, juos išveždavo į stepę, sukaustydavo ir palikdavo karštoje saulėje be maisto ir vandens. Daugelis mirdavo, bet jei vienas kitas likdavo gyvas, jį parsigabendavo, atgaivindavo, ir tas jau būdavo mankurtas, labai brangus vergas. Jis būdavo praradęs atmintį. Mankurtas jau nebežinojo savo vardo, nebeatsiminė tėvynės nei artimųjų. Jis niekur nebėgo, nes nebežinojo, kas yra laisvė. Ištikimai tarnavo šeimininkui, kuris davė jam maisto. Pavestą užduotį vykdavo akla, uoliai, atkakliai.

MANKURTAI

Naimanės Anos vyras žuvo kovose su žuanžuanais. Sūnus, išvykęs keršyti už tėvą, dingo be žinios. Kartą Ana išgirdo, kaip keliaujantys pirkliai pasakojo sutikę jauną vyrą mankurtą. Baisaus nerimo vejama, Naimanė Ana išėjo ant kupranugarės, kad išitiktų, ar tai ne jos sūnus. Ji sūnų rado saugantį kupranugarį bandą. Ji kalbėjo jam, dainavo lopšines, bet mankurtas jos nepažino. Niekas nebepažadino jo atminties. Naimanė Ana iš sielvarto šaukė: "Galima atimti žemę, galima atimti turta, galima atimti ir gyvybę, bet kas sugalvojo, kas išdrįso pasikėsinti į žmogaus atmintį? O Dieve, jeigu tu esi, kaip įkvėpei tokią mintį žmonėms? Argi maža blogio žemėje ir be to?" Ji raudojo, rypavo, aimanavo, bet mankurto niekas neįaudino. Atjojęs žuanžuanas įdavė mankurtui lanką ir strėlių, kad užmuštų motiną. Mankurtas ją nužudė.

Štai taip iš laiko ir erdvės tolių atėjo žodis mankurtas. Vergas maištauja, veržiasi į laisvę, mankurtas akla tarnauja šeimininkui už duoną ir skudurus. Atgimimo metais kai kas metė skausmingus nevirties žodžius: "Mes - jau mankurtų tauta". Bet silpna atminties kibirkštėlė dar buvo sužibėjusi daugelio tautiečių akyse. Baltijos kelias, Sausio 13-oji dar gavino viltį, kad tauta gyva. Paskui rinkimai patikrino. Jau didesnė pusė tautos nebežinojo, kas jų tėvynė, kas laisvė, kas jų protėviai, kas jie patys. Rinkimai - tai indikatorius, kuris parodo, kiek tautoje mankurtų.

Per penkiasdešimt metų šie mankurtai abeingai žudė, skundė, įdavinėjo, trėmė savo tėvus, brolius ir seseris. Nes taip liepė "šeimininkai". Niekur nedingo šie mankurtai ir šiandien. Nebe taip atvirai, gudriau užsimaskavę partijų vardais ir gražbyliavimu jie mulkina tautą.

Inga DAGYTĖ

KARO AUDRŲ IŠBLAŠKYTI

Neseniai noriūnietis LPKTS rajono skyriaus tarybos narys Vytautas Makutėnas gavo klasės draugo Petro Gasiūno, su kuriuo prieš karą mokėsi Rokiškio kanoaninko J. Tumo-Vaižganto gimnazijoje, laišką iš Australijos. Laiško adresatui sutikus, sutrumpintą ir šiek tiek pardauguotą tekstą nusprendė paskelbti "Atgaivoje". Manome, kad aprašoma pasitraukimo į užsienį iš Lietuvos istorija bus įdomi visiems: vyresniems laikraščio skaitytojams primins to laikotarpio išgyvenimus, o jaunesniems padės geriau suvokti tautos praeitį.

REDAKCIJA

Esu gimęs 1925 metais Kaune, bet vaikystę ir jaunystę praleidau Žobiškyje. Penktą skyrių jau lankiau Rokiškio gimnazijoje.

Užėjus karui, 1943-1944 metais mokiausi Kauno kunigų seminarijoje ir apie Rokiškio gimnazijos vargus beveik nieko nežinojau. Po egzaminų apie birželio vidurį grįžau į Žobiškį atostogauti. Už kokių savaitės atvako kurso draugas Vytautas Kairys kartu praleisti atostogų. Jis kilimo nuo Kėdainių. Neilgai džiaugėmės atostogomis, nes frontas vis artėjo ir jau buvo girdėti tolimi patrankų šūvių garsai. Nutarėme važiuoti Žemaitijon, į Tverus, kur klebonavo mano dėdė kun. Juozas Gasiūnas. Tuo laiku niekas netikėjo, jog vokiečiai įsileis rusus į savo kraštą... Mama norėjo įdėti šiltesnių drabužių, bet aš neemiau: galvojau, kol jų reikės, sugrįšimė... Prie mūsų dar prisijungė netolimo kaimo vyriškis Juozas (jis buvo vyresnis, jau tarnavęs Lietuvos kariuomenėje). Vykti į Rokiškį jau buvo nesaugu, tai tėvas 1944 m. liepos 17 d. mus tris nuvežė į Pandėlį. Iš čia siauruku pasiekėme Skapiškį, kur jau radome būrelį traukinio laukiančių keleivių. Patrankų griaudimas vis stiprėjo ir vi-

siems kėlė nerimą. Pagaliau atėjo traukinys ir paėmė visus keleivius. "Žinovai" tvirtino, kad tai buvęs paskutinis traukinys, nes besitraukdami vokiečiai jau sprogdiną tiltus.

Įsitaisėme ant nedengtos platformos, bet kadangi buvo vasara, tai jautėmės neblogai. Per naktį prisikasėme iki Šiaulių. Čia visi turėjome pažįstamų, tad nusprendėme dieną pasilikti ir juos aplankyti. Susiradau pažįstamų namą, bet jokio žmogaus jame nebuvo. Neprikaištingai apstatytas namo vidus rodė, jog žmogus bus išėjęs kokiai minutei pas kaimyną. Niekas nepešęs, grįžau į stotį. Vėliau sužinojau, jog visa mano pažįstamų šeima jau prieš keletą dienų buvo išvažiavusi Vokietijon. Stotyje sutikau klasės draugą Joną Mikėną. Jis su draugu traukė Latvijos link. Kada eis traukinys, niekas nežinojo. Pavarė buvo paskelbtas oro pavojus ir iš stoties visus išvarė. Kur yra slėptuvės, mes nežinojome, tad ėjom link šv. Jurgio bažnyčios. Klebonijoje radom daugiau žmonių. Jos gyventojai turėjo įsitaisę slėptuvę darže. Iš kasta duobė buvo uždengta pagaliais ir apipilta žemėmis. Lėktuvai praskridavo kone kas naktį, bet niekad ne-

bombarduodavo. Todėl žmonės mažai dėmesio kreipdavo į aliarmo signalus. Tačiau šį kartą virš miesto prikabino "lėmpų" (lauke pasidarė šviesiau negu diena) ir pradėjo berti bombas. Nors klebonijos gyventojai anksčiau tvirtino, kad jų slėptuvėje mums vietos nėra, bet kai pasidarė "karšta", visi sulindome pas juos, nekreipdami dėmesio į jų prieštaravimus. Bombardavimui kiek apimus, prie slėptuvės atėjo vokiečių karys sanitaras pasiteirauti, ar visi sveiki, ar nereikia kokios pagalbos? Gavęs neigiamą atsakymą, nuskubėjo toliau. Visi stebėjomės: koks pareigos jausmas?!

ISTORIJS PUSLAPIAI

Šturmui praėjus, išlindom iš slėptuvės. Vaizdas baisus - visas daržas vienos duobės! Laimė, iš mūsų niekam nekluvo. Pasirodo, jog gretimame sklype buvo įrengta vieša "L" formos slėptuvė. Ten, bombai pataikius į patį jos kampą, užmušė vokiečių kareivį ir lietuvę vienuolę. Mums pasisekė, kad nežinojome tos slėptuvės. Vytautas savo lagaminą buvo atsinešęs iki mūsų slėptuvės vietos ir jį palikęs lauke. Po bombardavimo jis buvo skylėtas kaip rėtis. Mažos skeveldros perėjo per drabužius ir užstrigo lašiniuose prie odos (tai pastebėjome jau Tveruose, kai išpakavome daiktus). Degė namai, visur girdėjosi

triuškimas, žmonės buvo sumišę, pasimetę. Matėsi nemažai užmuštų. Tai buvo pirmas Šiaulių miesto bombardavimas, o mums pirmas tikro karo krikštas.

Mūsų ir visų kitų laimei, nė viena bomba nepataikė į stotį ar bėgius ir geležinkelio linija nenukentėjo. Anksti rytą buvo sudarytas traukinys ešelonas ir išleistas Telšių link "ant Dievo valios", nes jokio ryšio nebuvo: telefono linijas nutraukė bombos. Telšius pasiekėme laimingai, o kitą dieną su dėdės atsiųsta "kurmanka" nuvažiavome į Tverus. Tai buvo 1944 m. liepos 20 d.

Klebonas mus apgyvendino klėtyje, o laikui bėgant, nuolatinių gyventojų skaičius čia padaugėjo iki aštuonių. Dažnai sulaukdavome daugybės svečių, nes šiose apylinkėse pabėgėlių vis gausėjo. Vienąsyk pilnas kiemas ir apylinkės prigužėjo vokiečių kareivių, nes kažkoks pionierių dalinys traukėsi nuo Estijos. Jie niekur neskubėjo, nes nenorėjo vėl būti suformuoti į dalinį ir pasiūsti frontan. Frontui sustojus, Žemaitijoje buvo pradėtas formuoti lietuvių savanorių pulkas kovai su rusais. Kažkoks nevisai eilinis kariškis važinėjo po miestelius ir agitavo jaunimą stoti į tą pulką. Mūsų bendrakerelvis Juozas susigundė ir iš kažkur gavęs seną prancūzišką šautuvą iškeliavo. Ten jį apvogė, tad nusivylęs po kelių dienų grįžo pas mus. Tuo laiku ir vokiečiai bandė "pažvejoti" jaunuolių, ypač sekmadieniais, kai bažnyčion prisirinkdavo

daug žmonių. Tačiau ta "žvejyba" nebūdavo jiems sėkminga. Taip be rūpesčių slinko dienos, kol vėl pajudėjo frontas.

Spalio pradžioj vokiečių kariuomenės judėjimas į rytus ir į vakarus labai suintensyvėjo. Pabėgėlių vežimai kelyje - nuolatiniškai reiškėnys. Ruošiamės kelionėn ir mes. Iš klebonijos ir apylinkės gyventojų važiuojančių susidarė dešimt žmonių, tarp jų - viena mergina ir vienas kunigas. Vairuotojai (brolis ir sesuo) turėjo didelį vežimą ir porą gerų arklių. Lagaminus sukrovėm vežiman, ten susėdo ir vienas kitas besitraukiantis, o kiti ėjo šalia, trys jaunuoliai važiavo dviračiais. Išvažiavome spalio 7 d. rytą apie 11 val., nes rusai, kurie jau buvo Varniuose, pradėjo apšaudyti ir Tverus. Tad paskubomis, net tinkamai neatsisveikinę, išmovėme Rietavo pusėn.

Netoli Rietavo keli vokiečių artilerijos pabūklai pradėjo atsišaudyti. Apylinkėse buvo prikasta daug apkasų, bet kareivių juose matėsi labai mažai. Jie mus klausinėjo, kas nutiko, kur rusai? Atrodo, kad vokiečiai neturėjo jokio tarpusavio ryšio. Traukėme artyn Judrėnų ir Žemaičių Nau miesčio į perėjimo punktą. Spalio 9 d. iš ryto praleido per sieną ir atsidūrėme Klaipėdos krašte, užimtame vokiečių.

Taigi tas "laikinas" išvažiavimas pas dėdę į Žemaitiją tebesitęsė ir dabar.

Petras GASIŪNAS
Australija

TIKĖJIMO TIESOS

Pasigrožėkime Marija ir apie Ją pamąstykime

Jau kiek metų prabėgo nuo tos dienos, kai 1858-ųjų vasario 11-ąją Prancūzijoje ant Massabielle uolos, Lurde keturiolikmetei Bernadetai Subiru (Bernadette Soubirous) prie Gavės (Gave) upės pasirodė šviesos apsiausta nepaprasto grožio Moteris. Ko Ji norėjo? Toje vietoje pastatyti Viešpačiui Namus, rengti jį juos procesijas, melstis už nusidėjėlius, atgailauti...

Ką sakyti Marija, jei mums šiandien pasirodytų šioje bažnyčioje, priešais Švč. Sakramentą - Švč. Kūną To, Kurį Ji nešiojo po savo krūtine, kurį augino, auklėjo, mokė ir buvo kartu kančioje, kai Jis kybojo ant kryžiaus. Prisiminkim šv. Juozapą, kurio dieną, Didžiojo, Ramaus, Kantraus ir pasiukojančio Vyro, Tėvo, Globėjo ir rūpestingiausio DARBININKO, gegužės 1-ąją šventė Bažnyčia.

Kokia graži šventė! Juk pradedame gegužės mėnesį. Jau žemė, nusipraususi lietumi, pasipurto, nusivalo, atsigaišina ir atsikrato per žiemą susitvenkusią atliekų! Gaiviai, atbudusi po žiemos miego, laukia žmogaus rankos, kad ją išpurentų, įbertų grūdą, išauginantų derlių. Lietuviai reikia žemės, kad jis pajustų jos gaivinamą ir gydančią galią. Reikia jautrumo, kad pastebėtų prasikalusioje žolėje, prasiskleidusiam gėlės žiede grožį, kasdien stiprėjančios žalumos gaivumą. Kiek galima pasimokyti iš Marijos jautrumo, gerumo, santūrumo, kuklumo. Kaip dažnai mums patiems, ypač man, trūksta ir šv. Juozapo darbštumo, judrumo, rūpestingų rankų, nuo kurių žemė pavirstų rojumi, jei kiekvienas žmogus padarytų tai, ką jis sugeba, jei išnaudotų kiekvieną jam duotą akimirka...

Grupę, susikaupę priešais Švč. Sakramentą, tą Gyvajį ir neišsenkamą Gyvybės Šaltinį, pamąstykite valandėlę apie 9 vaikų skurdžioje šeimoje gimusią

Bernadeta, kuri Marijos prašė: "Pasakyk savo vardą!" Paprasta mergaitė, o jai patikėta tokia malonė, per kurią ji savo rankomis iškasė šaltinėį, vėliau tapusį ir dar dabar tebesantį fizinės ir dvasinės sveikatos neišsenkama versme nepagydomiems ligoniams. Pagalvokim apie Mariją. Skirkime šį mėnesį Socia Christi - Kristaus Padėjėjai, Naujajai levai, kad apmąstytume Jos geruosius brožus, kuriais tinka, gera grožėtis, kurių privalu mokytis ir mokytį jų tuos, kurie į šią žemę atėjo ir dar ateis...

Angelui, apreiškusiam M. Marijai didžiąją Paskirtį - būti Išganytojo Motina, - Jinai atsakė: "Esu Viešpaties tarnaitė". Marija paprastai, neišmokslintai Bernadetai pasakė, kad reikia pastatyti Dievui maldos namus, rengti procesijas. Mums kiekvienam ir dabar Marija sako: "Duok duonos ar pinigų tam vargšui, kuris sunkiau nei tu gyvena. Nenumok ranka į kaimyno vaiką ar savo anūką, bet geriau pamokyk jį katekizmo. Jei turi iš ko, pasiųsk siuntinį neturtinigiems. Trumpiau kalbėk telefonu, o geriau sukalbėk už Lietuvą, už pasaulį, už savo sūnų ar dukrą Rožinį. Matei prakiurusį našlės namo stogą, jei pats negali sutaisyti, pakviesk meistrą..." Mums Marija sakyte sako, nes ji Pati šelpė vargšus, virė sriubą, šlavė grindis ir skalbė baltinius. Ji šitaip išaukštino dažnai neįvertinamą ir net nepastebimą moters kasdieninį darbą.

Marija - mūsų Didžioji padėjėja, Patarėja, Pagalbininkė. Tad Jai ir aukokime savo ašarą, vieatvę, skausmą, paprastą savo darbą. Kreipkimės į Ją kasdieniniu, nuosirdžiu atodūsiu, mintim, žodžiu taip, kaip šnekėjome su savo žemiškąja motina. Pamėginkime Ją suprasti, arčiau pažinti, labiau Jai patikti.

Kun. Kazimieras AMBRASAS SJ

Zenona JUREVIČIŪTĖ

VIEŠINTA

Skiriu savo bendraklasiams, Subačiaus vidurinės mokyklos 1952 metų laidos abiturientams, ir Auklėtojai Eleonorai ALEKNIENEI

*Žemai žemai,
Pačiam dugne,
Virvena upė Viešinta.
Per slėnį,
per pievas virvena
Upelė nesenstanti mano.*

*Tik dabar,
Tik dabar suprantu,
Kokia nuostabi tu,
Viešinta,
Apsikaišiusi ievų puta,
Alksnių gojais,
Skardžiais stačiais,
Apsiklėtus
Kūmais tirštais.
Kojom basom
Išbraidytos
Nemainyčiau
Į jokią kitą.*

*Akmenėliais grįsta
Švelniais,
Kai pavasaris
žengia laukais,
Tu užtvindai
Lieptus ir tiltus,
Kad ir mums
Aplė laisvę prabiltum.*

*Viešėti...
Viešnagė...
Viešnelė...
Viešnia...*

*Gal todėl vadini Viešinta,
Kad šaltinių
Tavųjų vanduo
Pats saldžiausias,
Kad tavųjų pakriūčių
Vėžiai
Mums gardžiausi,
Kad ant tavo
Ramių vandenų
Važinėjas žiogellai
Ir snaudžia
Geltonos lelijos.
Tavo skardžiuos
Mums nebalsu,
Tavame vandeny -
Negilu.
O šitas tavo vanduo!
Jis toks gyvas!*

*Maža upelė vis gyva?..
Seselė mūsų, Viešinta...
Tauragė*

Kelionė pas sūnų ir atgal

Sovietinėje armijoje skirtingu laiku ir kiekvienas kitame mieste tarnavo trys mano sūnūs, bet aš buvau nuvažiavusi jų visų aplankyti. Tai buvo Baltijskas, Maskva, Ryga ir Leningradas.

Kelionės pas vyresnius buvo be nutikimų, tai jų ir neminėsiu. O štai važiuodama pas jauniausią sūnų, kuris tarnavo už Leningrado, Vyborgo rajone, prie Suomų įlankos, turėjau juokingą nuotyki. Taupydama laiką, kelionei Leningradan nusipirkau traukinio bilietą į ten ir atgal. Iš Vilniaus traukinys išeina vėlai vakare, o anksti rytą būna Leningrade.

Pradėjus traukiniui važiuoti, jaunas traukinio palydovas iš keleivių surinko bilietus. Naktį ramiai miegojau. Atsibudau rytą jau Leningrade, skubiai apsirengiau ir palikau vagoną. Apie bilietą niekas nepriminė, ir aš jį visai užmiršau. Be to, ir tvarkos nežinojau. Paskui teko važiuoti metro, vėliau - autobusu per miškus į dalinį. Susiradau sūnų ir jo viršininką. Tik tai su jais besikalbant atsiminiau savo bilietą. Vakare grįžau Leningradan jo ieškoti, bet nepavyko rasti, nes tas traukinys buvo išvažiavęs į Druskininkus. Už nedidelę kainą pernakvojau stoty, motinos ir vaiko kambary, o rytą vėl nuvykau pas sūnų. Su juo nuvažiavom į Zelinogorską, kurortinį miestelį prie pat Suomų įlankos. Pasivaikščiojom. Pasižavėjom jūra, puikiais vaizdais ir grįžom: jis į dalinį, o aš į stotį.

Kadangi iki traukinio išvykimo buvo dar gana daug laiko, o veikti nebuvo ką, pabandžiau vėl ieškoti savo bilieto. Na ir prasidėjo "inscenuota pasaka" apie vištę ir gaidžiuką, kuriam lazdynas kelnutes perplėšė. Gaidžiuko vaidmuo atiteko man. Siuntinėjo ir siuntinėjo nuo vieno valdininko pas kitą. Pagaliau pakliuvau tarsi į užburta ratą ir ėmiau jame sukstis. Po ilgų aiškinimų visi vis nusprendžia: man reikia pirkti kitą bilietą. Nedideli tai buvo pinigai - apie 11 rb, bet aš turėjau labai daug

laiko ir man pasidarė įdomu žaisti katę - pelę. Pasakiau, kad neturiu pinigų sugrįžti. Man pasiūlė duoti telegramą į Vilnių, kad jų atsiųstų. Priprieštaravau, jog tai neįmanoma, nes neturiu, kur apsistoti, antra, kaip paaikšinsiu vyrui savo nuotykius. O iš tikrųjų aš visai nesijaudinau, pinigų turėjau, bet man rūpėjo sužinoti, kuo viskas baigsis?

Pagaliau nežinau jau kelintą kartą nuėjusi pas kažkokį viršininką (prisimenu tik, kad tai buvo moteris) šaltakraujiskai išstariau: "Na, gerai. Aš nusipirksiu antrą bilietą, bet parašysiu straipsnį į laikraštį "Trud" ("Darbas"). Tai kai kam įkrės už tokį aptarnavimą". To laikraščio visi viršininkai bijojo labiau negu velniai kryžiaus, nes jis labai gerai vanodavo ir išpainiodavo visokias šunybes. Pasakiau ir susiradusi vietą laukiamajame ramiausiai atsisėdau. Visai net negalvojau niekur rašyti dėl kažkokių ten sumautų vienuoliškos rublių, bet žaidimo nenutraukiau. Tada aplink mane pradėjo vis sukiojti jie, stengėsi neišleisti iš akių. Priėmė tai vienas, tai kitas, užkalbina, ko nors pasiteirauja.

O jaudintis jiems buvo dėl ko, nes geležinkelio sistema buvo taip sutvarkyta, kad vienam darbuotojui prasižengus ar padarius avariją, visiems nubraukdavo premijas. Žinau, kad už kažkokią avariją Urale, premijų neteko ir visi Lietuvos geležinkelininkai. Todėl pakliūti į sąjunginio laikraščio skiltis niekam nesinorėjo.

Reikalas baigėsi tuo, kad sutemus vyriausias stoties viršininkas palydėjo mane į traukinį, įsodino į atskirą kupė be bilieto ir palinkėjo laimingos kelionės. Važiavau namo viena kaip karalienė. Anta keleivė į mano kupė įsėdo tik Latvijoje. Aš jai papasakočiau savo nuotyki. Ji nusišėbėjo: "Aš nebūčiau ištvėrusi. Būčiau nusipirkusi kitą bilietą".

Margarita K.

ŽINIOS IŠ MOKYKLU

Mūsų laikraštis

Šių mokslo metų pradžioje mūsų klasės mokytoja Zita Jurgelionienė pasiūlė mums pradėti leisti sienlaikraštį. Visa klasė tokiai idėjai pritarė. Korespondentėmis buvom parinktos aštuonios neblogai lietuvių kalbą mokančios mergaitės: Viktorija Striaukaitė, Agnė Dudaitė, Sonata Daugėlaitė, Evelina Rimkutė, Asta Ražauskaitė, Justina Ginkutė, Viktorija Gražytė ir aš. Kolektyviai rinkome sienlaikraščio pavadinimą. Buvo pateikta daug įvairių pasiūly-

mų. Nusprendėme pavadinti "Veidrodžiu". Tuoj pat kibome jam rašyti rašinėlių, linkėjimų mokytojams ir mokiniams. Kas gražiau piešė, pateikė piešinėlių.

Taip sienlaikraštį leidžiam visus mokslo metus. Savo straipsnelius prikljuojam ant didelio popieriaus lapo ir jį pakabinam antro aukšto stende.

Mūsų sienlaikraščiu mokiniai višalaik gyvai domisi.

Spektakliuko premjera

Neseniai mūsų mokyklos pradinų klasių lėlių teatras, vadovaujamas mokytojų Rasos Krikščiūnienės ir Janinos Kriauzienės, mokiniams parėngė spektakliuko "Karalaitė ant svarstyklių" premjerą. Jaunieji žiūrovai išvydo į šoną pasvirusią trobelę, kurioje gyvena tėvas, motina ir trys dukterys. Tačiau vieną kartą pakilusi audra šias merginas nusinešė. Tėvai dėl to labai sielvartavo. Kai jiems gimė sūnus, užaugęs jis nutarė ieškoti savo seserų. Surado visas jau ištekėjusias ir nebeįnoričias grįžti namo. Keliaujant atgal, tas vaikas pamatė ant svarstyklių sėdinčią karalaitę: karalius buvo pareiškęs, kas už ją daugiau svers, už to

vyro savo dukterį išleis. Anų seserų brolis už karalaitę buvo sunkesnis. Karaliui savo pažadą teko ištesėti. Įvyko šaunios vestuvės.

Toks yra šio vaidinimo trumpas siužetas. Šiame spektakliuke sūnaus vaidmuo teko Pauliui Krikščiūnui, karalaitės - Gretai Sereikaitei. Arkliu buvo Edgaras Potavičius, dukterų vyrais - Rugilė Puzelytė, Justas Linkus, Kristina Gričiūtė ir t. t.

Man ir kitiems vaikams šis vaidinimas labai patiko. Apie jį parašėme žinutę ir į "Veidrodį".

Doretta RAKAUSKAITĖ
Kupiškio 1-osios vidurinės mokyklos IV b klasės mokinė

Kupiškio vaikų muzikos mokyklą šiemet baigė 26 mokiniai: 14 iš jų savo gabumus lavino muzikos srityje, 12 lankė dailės skyrių. Per 30 šios mokyklos gyvavimo metų - tai jau 28-oji meno mylėtojų laida. Šioje Juozo KRAUJŪNO nuotraukoje juos matome išleisčių šventėje su savo mokytojais. Pirmoje eilėje (viduryje) - direktorė Erika Mackellenė.

"LIETUVOS AIDAS" pateikia klausimą, su kuo tikėtų pasidėti Urkai? Redakcijos skiltyje Valentina Zinkevičienė rašo: "Sakoma, kad pats bjauriausias jausmas - ilgai būti kam nors dėkingam. Dėkingumo jausmas kaip skola, kaip gyvas priekaištas persekioja tuos, kurie savo geradariams geru neatsi-teisia.

Atrodo, kad kai kam, o ypač bankininkams tokiu gyvu priekaištu taps dabar pagaliau jau sulaikytas didysis skolininkas Urka. (...) Nežinome, kaip dabar miega didysis skolininkas, bet migdomųjų, sėdus Urkai, dabar jau gali prireikti ir kai kuriems su šiuo skolininku glaudžiai "bendradarbiavusiems" bankininkams.

Ta proga verta prisiminti 1995 m. pabaigą, kai Vidaus reikalų ministerijos Tardymo departamentas iš-kėlė baudžiamąją bylą dėl turto pa-sisavinimo arba išvaistymo itin stambiu mastu Lietuvos akciniame inovaciniame banke. Šio banko valdyba, kurios pirmininkas ir pas-kolų komiteto narys buvo A. Bal-kevičius, išdavė aštuonioms tarp savęs susijusioms įmonėms pas-kolas, kurių bendra suma (to me-to duomenimis) buvo apie 129

mln. Lt. Visų tų 8 įmonių pagrindi-nis akcininkas buvo Urka, kuris iki 1994 m. pabaigos buvo ir LAIB ta-rybos narys. Didžiausią dalį iš tos 129 mln. sumos Urka perpumpavo į savo paties vadovaujamą UAB "Svetur".

(...) Ir visko šiais laikais mačiu-sius revizorius glumina LAIB dos-numas Urkai, paskolų negailėjimas UAB "Svetur" ir su ja sulipusioms bendrovėms. Išaiškėjo, kad trys (iš tų 8) įmonės išvykdė jokios ūkinės veiklos, kitos buvo nuostolingos. Visų jų sąskaitos buvo tame pačia-me banke - LAIB, ir joms suteiktos paskolos perplaukdavo į "Svetur". Negrąžinės vienos paskolos, Urka gaudavo kita. Tai liudija, kad ban-kininkai su skolininku buvo bendri-ninkai.

Jau esame rašę apie "Urkos pi-ramidę", kurią padėjo statyti pats LAIB. Bankui šis skolininkas buvo labai reikalingas, nes sudarė gali-mybę imituoti, kad gaunamas didelis pelnas - urkinės popierinės palūkanos. O pelnas (nesvarbu, kad tik popieriuje) tampa gera prie-danga išsimokėti fantastinius atly-ginimus, dalyti abejotinas labdaras, reklamuotis, statyti naujus filialus. Sulaikytas Urka neigia, kad jis iš

Rašo kiti laikraščiai

LAIB paėmęs 160 mln. litų. Pasak jo, prie šių pinigėlių pasišildė ran-kutes ir banko vadovai. Ir Revizijos departamento vadovų nuomone, iš to 160 milijonų Urka gavo gal 60, o 100 milijonų atiteko bankui kaip ta-riamos palūkanos, kuriomis LAIB galėjo naudotis savo nuožiūra. Tad Urkai bankininkai turi būti dėkingi už suteiktą priedangą".

"VALSTIEČIŲ LAIKRAŠTIS" stebisi: "Vargu ar kas būtų patikė-jęs, kad po atmintino 1991 m. rug-pjūčio pučo Maskvoje išsilakstę ar-šiausi Lietuvos valstybingumo grie-vėjai Rytų Lietuvoje po šešerių ne-priklausomybės metų vėl užvaldys Vilniaus ir Šalčininkų rajonų savi-valdybes.

(...) Spaudoje ne kartą rašyta, kad atsakomybė už autonomini-kų bylos sužlugdymą tenka Gene-ralinei prokuratūrai, ypač 1993 m. bylą savo žinion paėmusiam tardy-tojui G. Pliopliui ir buvusiam gene-raliniam prokurorui A. Paulauskui. Juk ne kas kitas, o tardytojas G.

Plioplys bylą skaidė tol, kol iš gar-sios Rytų Lietuvos perversmininkų bylos liko tik skutai, visi tikrieji pu-čistai tarsi išnyko, o teisme atsidū-rė "keturi anksčiau niekam negir-dėti komunarai". Pasak "Lietuvos aid'o", "sąmokslu prieš valstybę by-la geriausiai apnuogina supuvusias teisėtvarkos šaknis". Aišku, pada-rytas nusikaltimas teisėsaugai, to-dėl išskyla personalinės atsakomy-bės klausimas, o tai reiškia, kad turi būti juridiskai įvertinti A. Paulaus-ko ir G. Plioplio veiksmai dėl šios bylos sužlugdymo, nusikaltimų slė-pimo. Pagaliau būtina išsiaiškinti, kas inspiravo tokius pareigūnų veiksmus (nes tai daryta LDDP val-dymo laikais), ir nustatyti, kokia šios partijos atsakomybė. (...) Vil-niaus ir Šalčininkų rajonuose buvę autonomininkai savo tuometinį vei-kimą teisina ir grindžia tuo, kad taip atstovavo lenkų tautybės gyventojų interesams. Tačiau tikrovėje anoji A. Brodavskio vadovaujama Vil-niaus rajono savivaldybė (po 1991 m. pučo ji buvo paleista) darė vis-ką, kad būtų išsaugota socialistinė kolūkių nuosavybė, negrąžinta žė-me savininkams. Nūnai ponas Bro-davskis apsimeta klestinčiu versli-ninku, yra užėmęs Vilniaus rajono

Pikeliškių dvarą kaip simbolinį, pri-klausiusį "lenkams". Iš tikrųjų šis dvaras buvo žemaičių bajorų Bile-vičių giminės ir žemaičių bajoro, Lenkijos valstybės vadovo Juoza-po Pilsudskio motinos nuosavybė. O pats A. Brodavskis yra Alytaus apskrities rezistentas Petro Bradaus-ko, žuvusio 1946 m., sūnus.

Vilniaus rajono taryboje yra ir po-nia Leonarda Sapkevič - M. Buro-kevičiaus kompartijos CK narė, vi-sų lygių Vilniaus krašto suvažiavi-mo vykdamosios struktūros - ko-ordinacinės tarybos vadovė. Beje, slėpdamiesi už jos pečių, veikė A. Brodavskis ir Č. Visockis. Valdžio-je yra ir žinomi autonomininkų vei-kėjai Teresė Paramonova, Marian Narunec, nuo kurio veiksmų daug ašarų išliejo Buivydžių kolūkio ko-lūkiečiai, Stanislav Adomaitis, pa-garsėjęs lietuvių tautybės gyventojų engimu, Jan Sinicki, Anatolij Au-ziak ir kiti.

Taigi laikas bėga, autonomini-kų byla, kuri pirmą kartą į teismą buvo atiduota prieš dvejus metus, dabar vėl gražinama tardymui pa-pildyti. Ar tas jos "papildymas" ne-virs farsu, priklausys nuo Generali-nės prokuratūros vadovų principin-gumo".

PIRMADIENIS, VI.2

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.25 Animac. f.
8.50 Bendrojo lavinimo vidu-rinės mokyklos baigimo egza-minai. Gimtosios kalbos - lie-tuvių, rusų, lenkų, baltarusių - (raštu) egzaminu temos.
9.30 "Šventadienio mintys".
9.55 "Po savo stogu".
10.25 "Paskutinė kryžkelė".
10.55 "Teleartelė".
11.40 Laida žemdirbiams "Py-ragų nebus be noragų".
12.10 "Mūsų miesteliai".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Sveikata".
16.40 "Krepšinio pasaulyje".
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Tie nuostabūs gyvū-nai".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Baltarusių programa.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.20 "Terra musica".
20.00 "01... 02... 03...".
20.30 Panorama.
21.00 Vaid. f. "Marija Van-dam".
22.25 Lietuvos metikų varžy-bos.
22.35 "Kaukodromas".
23.15 Vakarų žinios.
23.25 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
9.30 "Kelias į dangų".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.30 "Vyrų netikėliai".
18.00 "POP TV".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".
20.30 "Greis ugnyje".

21.00 "Melrouzas".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Detektorius".
23.00 F. "Majamio policija".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
10.45 Iš pirmų rankų.
13.55 Programa.
14.00 Iš pirmų rankų.
14.10 "Privatus seklys Anti-nas".
14.35 "...Prieštarauk!".
15.35 Taip. Ne.
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.55 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "Niu Orleansas".
21.30 Abipus sienos.
22.00 Nuo... iki.
22.30 Žinios.
22.45 "Tangomanija".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 "Džentelmenų šou".
19.30 Futbolo apžvalga.
20.00 F. "Meilės istorija".
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 Vaidyb. f.
23.05 "Akapulkos įlanka".
23.50 "Džentelmenų šou".
0.20-8.30 CNN programa.

ANTRADIENIS, VI.3

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
9.00 Pagrindinės mokyklos bai-

TELEVIZIJA

gimo egzaminai. Matematikos (raštu) egzaminu užduotys.
9.05 "Septynios Kauno die-nos".
9.35 "Kaukodromas".
10.10 "01... 02... 03...".
10.30 "Veidrodis".
10.50 F. "Marija Vandam".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.20 "Belaukiant stebuklo".
16.40 Mūsų kalba.
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Tie nuostabūs gyvū-nai".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Laida lenkų kalba.
18.40 Žinios.
18.50 Animac. f.
19.15 Dainuoja kamerinis cho-ras "Aidija".
19.20 "Valstybė ir pilietis".
20.00 "Veidrodis".
20.20 Loterija "Perlas".
20.30 Panorama.
21.00 Kultūros žurnalas "Žen-klai".
21.30 F. "Blanša".
22.20 Reportažas iš baigiamo-jo "Poezijos pavasario" vaka-ro.
23.00 "Etalonas".
23.15 Vakarų žinios.
23.25 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
9.30 "Greis ugnyje".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.30 "Naujienos. Nuomo-nės".
18.00 Animac. f.
18.30 "Pagaliau skambutis".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".

20.30 "Greis ugnyje".
21.00 "Volkeris, Teksaso rein-džeris".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Karštas trikampis".
22.55 "Už kampo...".
23.20 F. "San Francisko gat-vės".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
10.45 Iš pirmų rankų.
14.20 Programa.
14.25 Iš pirmų rankų.
14.35 Holivudo žinios.
15.05 "Gero apetito!"
15.35 Audrius Giržadas prista-to.
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "...Prieštarauk!".
21.30 "Lietuvos ryto televizi-ja".
22.00 "Radijo šou".
22.30 Žinios.
22.45 "Aplink tave".
23.15 "Revanšas".
0.00 Benio Hilo šou.
0.50 Iš pirmų rankų.

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 "Tarzanas".
20.00 F. "Meilės istorija".
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 F. "Aš tas, kurio ieškai".
22.35 "Garsių pagėgimų isto-

rijos".
23.40 NBA apžvalga.
0.10-8.30 CNN programa.

TREČIADIENIS, VI.4

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.55 "Valstybė ir pilietis".
9.35 "Ženkla".
10.05 Reportažas iš baigiamo-jo "Poezijos pavasario" vaka-ro.
10.45 "Veidrodis".
11.05 Sveika, Prancūzija.
11.35 F. "Blanša".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Šarka".
16.40 "9 amatai".
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Tie nuostabūs gyvū-nai".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 "Kino pasaulyje".
18.40 Žinios.
18.55 Programa vaikams.
19.25 "Ant palangės".
19.45 "Mano namas".
20.00 "Milijonierius".
20.20 Loterija "Perlas".
20.30 Panorama.
21.00 "Krantas".
21.50 F. "Moters kvapas".
23.35 Vakarų žinios.
23.45 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
9.30 "Greis ugnyje".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.35 "Stilius".
18.00 "Autanjanas grįžta".
18.30 "Pagaliau skambutis".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".

20.30 "Greis ugnyje".
21.00 "VR. 5".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Statyba".
23.00 "Stebuklai ir kasdieny-bės".

LNK TV

7.25 TV programa.
7.30 "Ryto ratas".
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 "Jums panorėjus".
10.45 Iš pirmų rankų.
14.20 Programa.
14.25 Iš pirmų rankų.
14.35 Holivudo žinios.
15.05 "Šou bulvaras".
15.35 "Dar ne vakaras".
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 Audrius Giržadas prista-to.
21.30 "Taranas".
22.30 Žinios.
22.45 "Holivudo žinios".
23.15 F. "Revanšas".
0.00 Benio Hilo šou.
0.50 Iš pirmų rankų.

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 Kupiškio TV studijos programa.
20.00 NBA atkrintamosios rungtynės.
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 Vaid. f. "Audros dyku-moje" didvyriai".
22.55 Ser. "Tarzanas".
23.40 NBA: Žvilgsnis iš arčiau.
0.10 CNN programa.
3.55 Krepšinis.
6.30-8.30 CNN programa.

Redaktorius
Algirdas PETRULIS

"Atgaivos" laikraščio redakcija
Vytauto g. 2, 4880 Kupiškis.
Tel. 53-113

Redakcijos kolegija:

Algirdas Gasiūnas, Aldona Klimavičienė,
Alė Markevičiūtė, Algirdas Petrusis,
Danutė Satkevičienė, Rima Šikšnienė.

Steigėjai ir leidėjai -

Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių), Lietuvos krikščionių demokratų partijos,
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos, Lietuvių tautininkų sąjungos

Lietuvos šaulių sąjungos Panevėžio rinktinės Kupiškio S. Lozonaičio kuopa

SL 2062. Užsakymo Nr. 1067. Spausdino UAB "Panevėžio litografija". Beržų g. 52, 5319 Panevėžys

Kupiškio
rajono
slyriai